

feszülten a nélküled telő napoktól,
szerettem volna a vigaszod lenni örök gyermekkortól.
De a szavaim rég elhagytak, Peter Pan,
mint az árvákat a buszon, a szociális üdülésen
üldöztek minden turbofolk rímet,
a bátor új világ önkéntes elszántságával.
Majd némán ringatlak, te pedig aludj, csak aludj...

CÍM NÉLKÜL